

спяхъ подъ сѣнѣжѣ. А като ся разбудихъ останѣхъ смаянъ като чухъ единъ гласъ който повторително выкаше : „*Робинсоне, Робинсонъ крусо! кждѣ бѣше? Бѣдний Робинсонъ крусо!*“ Като чухъ това скочихъ сгреснѣтъ, но видѣхъ тутакъ си папагала си на плетѣтъ, който бѣше дошолъ тамо сякашъ нарочно да празнува завращаніето ми.

ГЛАВА XXIII.

Робинсонъ си съставя стадо отъ дивы козы и ся зема да си прави сыреніе.

Като ми умръзнахъ вече опытаніята и потръгваніята които бѣхъ прѣдпріималъ до сега, рѣшихъ ся вече да си мирувамъ; за това и цѣло лѣто останѣхъ си въ кѣщи спокоенъ, занимавахъ ся да ся осъвършенствувамъ въ мирныѣ художества; заловихъ ся пакъ съсъ грѣнчарството, което и докарахъ до нѣгдѣ въ добро състояніе. При другыѣ осъвършенствованія намѣрихъ лесниѣжѣ да си направѣ и лулѣ, и исповѣдвамъ, че никое друго нѣщо не ми вдѣхнѣ толкозь радость ниго суемудренность.